

32. Отговори имъ Исусъ : Много добры дѣла отъ Отца моего ви показахъ ; за кое отъ тѣхъ дѣла хвърляте камъни врѣхъ мене ?

33. Отговорихъ му Иудей-тъ и казахъ : За добро дѣло не хвърлямы камъни врѣхъ тебе, но за богохулство, и защото ты, като си чловѣкъ, правишь себе си Богъ.

34. Отговори имъ Исусъ : Не е ли писано въ вашій-тъ законъ, Азъ рѣкохъ, Богове сте ?

35. Ако нарече богове онѣзи, къмъ които быде слово-то Божіе, (и писаніе-то не може да ся наруши ;)

36. *На того*зъ когото Богъ освяти и проводи на свѣтъ-тъ, вы казувате ли : Богохулствувашь, защото рѣкохъ : Сынъ Божій съмъ ?

37. Ако не правѣхъ дѣла-та на Отца моего, не вѣрувайте въ мене :

38. Но ако *гы* правѣхъ, въ мене като не вѣрувате, вѣрувайте въ дѣла-та ; за да познаете и да повѣрувате, че Отець е въ мене, и азъ въ него.

39. Тогазъ пакъ искахъ да го хванѣтъ, но избѣгнахъ изъ рѣцѣ-тъ имъ ;

40. И отиде пакъ отвѣдъ Иорданъ, на мѣсто-то дѣто крыщаваше отъ напрѣдъ Иоаннъ ; и останъ тамъ.

41. И мнозина дойдохъ при него, и казувахъ : Иоаннъ никое чудо не стори, но всичко що рече Иоаннъ за него, истинско бѣше.

42. И тамо повѣрувахъ мнозина въ него.

ГЛАВА 11.

1. Имаше нѣкой си болѣнъ *на име* Лазарь, отъ Вифаніи, отъ село-то на Маріи и на сестрѣ ѣ Марѣж.

2. (А Марія бѣше тая що бѣ помазала Господа съ миро и отрыла бѣ нозѣ-тъ му съ космы-тъ си, на коіж-то братъ ѣ Лазарь бѣше болѣнъ).

3. И тѣи проводихъ сестры-тъ до него да му кажѣтъ : Господи, это, тойзи когото любишь, болѣнъ е.